

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală

În temeiul art.108 din Constituția României, republicată, și al art.1 pct.I poz.1 din Legea nr.288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță:

Art.I – Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.863 din 26 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În relațiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un împuternicit. Conținutul și limitele reprezentării sunt cele cuprinse în împuternicire sau stabilite de lege, după caz. Desemnarea unui împuternicit nu-l împiedică pe contribuabil să-și îndeplinească personal obligațiile fiscale, chiar dacă nu a procedat la revocarea împuternicirii potrivit alin.(2).”

2. La articolul 31 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii liberale, sediul activității sau locul unde se desfășoară efectiv activitatea principală;”

3. La articolul 31 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) pentru asocierile și alte entități fără personalitate juridică, sediul acestora sau locul unde se desfășoară efectiv activitatea principală.”

4. După alineatul (2) al articolului 36 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru administrarea de către organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a creanțelor datorate de contribuabilii nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, competența revine organului fiscal stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

5. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.42 – (1) Soluția fiscală individuală anticipată este actul administrativ emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului, referitoare la reglementarea unor situații fiscale de fapt viitoare.

(2) Acordul de preț în avans este actul administrativ emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului referitoare la stabilirea condițiilor și modalităților în care urmează a fi determinate, pe parcursul unei perioade fixe de timp, prețurile de transfer, în cazul tranzacțiilor efectuate între persoane afiliate, astfel cum sunt definite în Codul fiscal.

(3) Soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans se comunică numai contribuabilului cărui a fi sunt destinate.

(4) Soluția fiscală individuală anticipată și acordul de preț în avans sunt opozabile și obligatorii față de organele fiscale, numai dacă termenii și condițiile acestora au fost respectate de către contribuabil.

(5) Prin cerere contribuabilul propune conținutul soluției fiscale individuale anticipate sau a acordului de preț în avans, după caz.

(6) În soluționarea cererii contribuabilului, se emite soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans. În situația în care contribuabilul nu este de acord cu soluția fiscală individuală anticipată sau cu acordul de preț în avans emis, va transmite, în termen de 15 zile de la comunicare, o notificare la organul fiscal emitent. Soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans pentru care contribuabilul a transmis o notificare organului fiscal emitent nu produce nici un efect juridic.

(7) Contribuabilul titular al unui acord de preț în avans are obligația de a depune anual, la organul emitent al acordului, un raport privind modul de realizare a termenilor și condițiilor acordului în anul de raportare. Raportul se depune până la termenul prevăzut de lege pentru depunerea situațiilor financiare anuale.

(8) Soluția fiscală individuală anticipată și acordul de preț în avans nu mai sunt valabile dacă prevederile legale de drept material fiscal în baza cărora a fost luată decizia se modifică.

(9) Pentru emiterea unei soluții fiscale individuale anticipate, precum și pentru emiterea sau modificarea unui acord de preț în avans, emitentul încasează tarife care se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(10) Contribuabilul solicitant are dreptul la restituirea tarifului achitat în cazul în care organul fiscal competent respinge emiterea/modificarea soluției fiscale individuale anticipate sau a acordului de preț în avans, sau se întrerupe procedura de emitere, în condițiile aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(11) Termenul pentru emiterea unui acord de preț în avans este de 12 luni în cazul unui acord unilateral, respectiv de 18 luni în cazul unui acord bilateral sau multilateral, după caz.

(12) Procedura referitoare la emiterea soluției fiscale individuale anticipate și a acordului de preț în avans va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.”

6. La articolul 44, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de Internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art.35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de Internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de Internet proprii, publicitatea se face pe pagina de Internet a consiliului județean. În toate cazurile actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.”

7. După alineatul (3) al articolului 58 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În regim derogatoriu de la prevederile alin.(1) – (3), în vederea clarificării și stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătorești, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligația furnizării acestora, fără plată.”

8. După articolul 68¹ se introduce un nou articol, articolul 68², cu următorul cuprins:

„Art.68²

Cazul de forță majoră și cazul fortuit

(1) Termenele prevăzute de lege pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale, după caz, nu încep să curgă sau se suspendă în situația în care îndeplinirea acestor obligații a fost împiedicată de ivirea unui caz de forță majoră sau a unui caz fortuit.

(2) Obligațiile fiscale se consideră a fi îndeplinite în termen, fără perceperea de majorări de întârziere sau aplicarea de sancțiuni prevăzute de lege, dacă acestea se execută în termen de 30 de zile de la încetarea evenimentelor prevăzute la alin.(1).”

9. La articolul 69 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii liberale, codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

10. Articolul 77 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.77

Obligația de a conduce evidența fiscală

(1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale și a obligațiilor fiscale de plată datorate, contribuabilii sunt obligați să conducă evidențe fiscale, potrivit actelor normative în vigoare.

(2) În vederea stabilirii prețurilor de transfer, contribuabilii care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate au obligația ca, la solicitarea organului fiscal competent, să întocmească și să prezinte, în termenele stabilite de acesta, dosarul prețurilor de transfer. Conținutul dosarului prețurilor de transfer va fi aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

11. La articolul 102, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Condițiile și modalitățile de suspendare a unei inspecții fiscale se vor stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului administrației și internelor, în cazul inspecțiilor fiscale efectuate de organele fiscale prevăzute la art.35, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

12. După alineatul (6) al articolului 109 se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) Prin derogare de la dispozițiile legale în vigoare privind termenele de plată, impozitele și contribuțiile aferente veniturilor din salarii se plătesc astfel:

a) trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului de către contribuabilii persoane juridice care au statut de microîntreprindere în condițiile Legii nr.346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, precum și de către persoanele fizice care desfășoară activități independente;

b) anual, până la data de 25 inclusiv a lunii ianuarie a anului următor, de către asociații, fundații sau alte entități fără scop patrimonial, cu excepția instituțiilor publice.

(8) Contribuabilii prevăzuți la alin.(7) au obligația să declare impozitele și contribuțiile aferente veniturilor din salarii până la termenul de plată.”

13. După articolul 109¹, se introduce un nou articol, articolul 109², cu următorul cuprins:

„Art.109²

Certificatul de atestare fiscală emis de autoritățile administrației publice locale

(1) Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal competent al autorității administrației publice locale, la solicitarea contribuabilului.

(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența pe plătitor a organului fiscal competent și cuprinde creanțele fiscale exigibile, existente în sold în prima zi a lunii următoare depunerii cererii, denumită lună de referință.

(3) În certificatul de atestare fiscală se menționează creanțele fiscale exigibile, cu termene de plată expirate până la data de întâi a lunii următoare emiterii acestuia.

(4) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult 2 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de către contribuabil și poate fi utilizat de contribuabil pe toată perioada lunii în care se emite. Certificatele de atestare fiscală emise în intervalul 25 a lunii – finele lunii este valabil pe toată perioada lunii următoare emiterii. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil, în original sau în copie legalizată, oricărui solicitant.

(5) Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport, contribuabilii trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor fiscale locale datorate autorității administrației publice locale pe raza căreia se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează. Actele prin care se înstrăinează clădiri, terenuri, respectiv mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

(6) În situația în care, în conformitate cu art.112 alin.(3), există cereri de compensare aflate în termenul legal de soluționare, certificatul fiscal se eliberează cu mențiunea „Cerere de compensare în curs de soluționare pentru suma de ... ”.

14. După alineatul (4) al articolului 111 se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Pentru creanțele fiscale administrate de autoritățile administrației publice locale, orice plată făcută după comunicarea somației în cadrul executării silită va stinge, mai întâi, obligațiile fiscale cuprinse în titlul executoriu.”

15. După alineatul (5) al articolului 112 se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Creanțele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compensează cu creanțele debitorului reprezentând sume de restituit de aceeași natură, în condițiile art.111. Eventualele diferențe rămase vor fi compensate cu alte obligații fiscale ale debitorului, în ordinea prevăzută la alin.(5). Procedura de compensare va fi stabilită prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

16. Alineatul (2) al articolului 115 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nu se datorează majorări de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.”

17. La articolul 116 alineatul (2), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolubil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit art.172 .”

18. Alineatul (4) al articolului 118 se abrogă.

19. După alineatul (6) al articolului 126 se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Bunurile perisabile si/sau degradabile sechestrate asigurătoriu pot fi valorificate, cu acordul organului de executare, de către debitor, sumele obținute consemnându-se la dispoziția organului de executare.”

20. La articolul 130, litera d) se abrogă.

21. După alineatul (5) al articolului 133, se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere în conformitate cu dispozițiile Capitolul IV din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, și pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art.142 din Legea nr.85/2006, executarea silită se efectuează de organul de executare în condițiile prezentului cod.”

22. Alineatul (3) al articolului 137 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Modificarea titlului de creanță atrage după sine modificarea titlului executoriu în mod corespunzător.”

23. Alineatul (4) al articolului 137 se abrogă.

24. După alineatul (7) al articolului 137 se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Netransmiterea titlurilor executorii, provenite în urma sancționării contravenționale, în termen de 90 de zile de la emiterea de către organele competente conduce la anularea acestora. Conducătorul organului emitent al titlului executoriu are obligația emiterii deciziei de imputare a contravalorii contravenției personalului ce se face vinovat de întârziere. Termenul de 90 de zile se prelungește cu perioada scursă în procedura de contestare a proceselor-verbale de constatare a contravenției.”

25. Alineatul (1) al articolului 143 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Înaintea valorificării bunurilor, acestea vor fi evaluate. Evaluarea se efectuează de organul de executare prin experți evaluatori proprii sau prin experți evaluatori independenți. Evaluatorii independenți sunt desemnați în condițiile art.54. Atât evaluatorii proprii, cât și evaluatorii independenți sunt obligați să își îndeplinească atribuțiile ce le revin așa cum reies din prezentul cod, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum și din actul prin care au fost numiți.”

26. După alineatul (7) al articolului 144 se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Dispozițiile alin.(7) nu se aplică în cazul în care valoarea bunurilor deja sechestrate de creditorul fiscal acoperă valoarea creanței pentru care s-a început executarea silită prin poprire.”

27. La articolul 157 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) după finalizarea unei licitații, dacă bunul/bunurile sechestrate nu au fost vândute și se oferă cel puțin prețul de evaluare.”

28. Alineatul (11) al articolului 158 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Taxa de participare reprezintă 10% din prețul de pornire a licitației și se plătește în lei la unitatea teritorială a Trezoreriei statului. În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitație, organul de executare va dispune în scris restituirea taxei de participare participanților care au depus oferte de cumpărare și nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării taxa se reține în contul prețului. Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului care nu a plătit prețul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu excepția cazului în care executarea silită este organizată de organele fiscale prevăzute la art.35, caz în care taxa de participare se face venit la bugetele locale.”

29. Alineatul (2) al articolului 160 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă adjudecatarul nu plătește prețul, licitația se va relua în termen de 10 zile de la data adjudecării. În acest caz, adjudecatarul este obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație și, în cazul în care prețul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de preț. Adjudecatarul va putea să achite la următoarea licitație prețul oferit inițial, caz în care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.”

30. După alineatul (2) al articolului 160 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Cu sumele încasate din eventuala diferență de preț, percepute în temeiul alin.(2), se vor stinge creanțele fiscale înscrise în titlu executoriu în baza căruia s-a început executarea silită.”

31. Alineatul (3) al articolului 160 se abrogă.

32. Articolul 164 se abrogă.

33. După articolul 171 al Capitolului XI din Titlul VIII, se introduce, la Capitolul XII, un nou articol, articolul 171¹, cu următorul cuprins:

„Art.171¹

Darea în plată

(1) Creanțele fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și cele ale bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, oricând, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile, inclusiv a celor supuse executării silit.

(2) În scopul prevăzut la alin.(1) organul fiscal, va transmite cererea, însoțită de propunerile sale comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, de către unitatea administrativ-teritorială. Cererea va fi însoțită de documentația care se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) Comisia prevăzută la alin.(2) va analiza cererea numai în condițiile existenței unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a acestor bunuri, și va hotărî, prin decizie, asupra modului de soluționare a cererii. În cazul admiterii acesteia, comisia va dispune organului fiscal competent încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil și stingerea creanțelor fiscale. Comisia poate respinge cererea în situația în care bunurile imobile oferite nu sunt de uz sau de interes public.

(4) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil constituie titlu de proprietate. Operațiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al dării în plată, este scutită de taxa pe valoarea adăugată.

(5) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin.(1) vor fi date în administrare în condițiile legii. Până la intrarea în vigoare a actului prin care s-a dispus darea în administrare, imobilul se află în custodia instituției care a solicitat preluarea în administrare.

(6) La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil încetează măsura de indisponibilizare a acestuia, precum și calitatea de administrator-sechestru a persoanelor desemnate conform legii, dacă este cazul.

(7) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate în perioada cuprinsă între data încheierii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile și preluarea în administrare prin hotărâre a Guvernului sunt suportate de instituția publică solicitantă. În cazul în care Guvernul hotărăște darea în administrare către altă instituție publică decât cea solicitantă, cheltuielile de administrare se suportă de către instituția publică căreia i-a fost atribuit bunul în administrare.

(8) În cazul în care bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform prezentului cod au fost revendicate și restituite, potrivit legii, terțelor persoane, debitorul va fi obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate. Creanțele fiscale renasc la data la care bunurile imobile au fost restituite terțului.

(9) În cazul în care, în interiorul termenului de prescripție a creanțelor fiscale, comisia prevăzută la alin.(3) ia cunoștință despre unele aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobării cererii debitorului, aceasta poate decide, pe baza situației de fapt, revocarea, în tot sau în parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creanțe fiscale prin trecerea bunurilor imobile în proprietatea publică, dispozițiile alin.(8) aplicându-se în mod corespunzător.

(10) În situațiile prevăzute la alin.(8) și (9), pentru perioada cuprinsă între data trecerii în proprietatea publică și data la care au renăscut creanțele fiscale, respectiv data revocării deciziei prin care s-a aprobat darea în plată, nu se datorează majorări de întârziere.”

34. Articolul 172 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.172

Insolvabilitatea

(1) În sensul prezentului cod, este insolvabil debitorul ale cărui venituri sau bunuri urmăribile au o valoare mai mică decât obligațiile fiscale de plată, sau care nu are venituri sau bunuri urmăribile.

(2) Pentru creanțele fiscale ale debitorilor declarați în stare de insolvabilitate care nu au venituri sau bunuri urmăribile, conducătorul organului de executare dispune scoaterea creanței din evidența curentă și trecerea ei într-o evidență separată.

(3) În cazul debitorilor prevăzuți la alin.(2), prin excepție de la dispozițiile art.144 alin.(3), executarea silită se întrerupe. Organele fiscale au obligația ca cel puțin o dată pe an să efectueze o investigație asupra stării acestor contribuabili, care nu constituie acte de executare silită.

(4) În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile, organele de executare vor lua măsurile necesare de trecere din evidență separată în evidența curentă și de executare silită.

(5) Dacă la sfârșitul perioadei de prescripție nu se constată dobândirea unor bunuri sau venituri urmăribile, organele de executare vor proceda la scăderea creanțelor fiscale din evidența analitică pe plătitor, potrivit art.131. Scăderea se face și în cursul perioadei de prescripție în cazul debitorilor persoane fizice decedați sau dispăruți, pentru care nu există moștenitori care au acceptat succesiunea.

(6) Creanțele fiscale datorate de debitori, persoane juridice, radiati din registrul comerțului se scad din evidența analitică pe plătitor, după radiere, indiferent dacă s-a atras sau nu răspunderea altor persoane pentru plata obligațiilor fiscale, în condițiile legii.”

35. Articolul 173 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.173

Deschiderea procedurii insolvenței

(1) În vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii care se afla în stare de insolvență, Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate, respectiv compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, vor declara lichidatorilor creanțele existente, la data declarării, în evidența fiscală pe plătitor.

(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și în vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii aflați în lichidare în condițiile Legii nr.359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Cererile organelor fiscale privind începerea procedurii insolvenței se vor înainta instanțelor judecătorești și sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni.”

36. După articolul 174 se introduce un nou capitol, Capitolul XIII – Aspecte internaționale, cuprinzând articolele 174¹-174²⁶, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL XIII Aspecte internaționale

Secțiunea 1 Dispoziții generale

Art.174¹

Scopul

Prezentul capitol stabilește norme pentru recuperarea în România a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și pentru recuperarea într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în România.

Art.174²

Sfera de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică tuturor creanțelor aferente:

a) restituțiilor, intervențiilor și altor măsuri care fac parte din sistemul de finanțare integrală sau parțială al Fondului European de Garantare a Agriculturii (FEGA) și a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), inclusiv sumelor datorate în cadrul acestor acțiuni;

b) contribuțiilor, cotizațiilor și altor drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor din sectorul zahărului;

c) drepturilor de import reprezentând taxele vamale și taxele cu efect echivalent prevăzute la importul de mărfuri, precum și taxele la import prevăzute în cadrul politicii agricole comune sau în cadrul regimurilor specifice aplicabile anumitor mărfuri care rezultă din transformarea produselor agricole;

d) drepturilor de export reprezentând taxele vamale și taxele cu efect echivalent prevăzute la exportul de mărfuri, precum și taxele la export prevăzute în cadrul politicii agricole comune sau în cadrul regimurilor specifice aplicabile anumitor mărfuri care rezultă din transformarea produselor agricole;

e) taxei pe valoarea adăugată;

f) accizelor pentru: bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, produse intermediare, alcool etilic, tutun prelucrat, produse energetice și energie electrică;

g) impozitelor pe venit și pe capital, astfel cum sunt definite în Codul fiscal;

h) taxelor pe primele de asigurare, inclusiv taxelor de natură identică sau similară care completează sau înlocuiesc taxele pe primele de asigurare, prevăzute la alin.(2);

i) dobânzilor, majorărilor de întârziere, penalităților și amenzilor administrative și cheltuielilor privind creanțele menționate la lit. a)-h), cu excepția oricărei sancțiuni penale prevăzute de legislația în vigoare în statul membru în care își are sediul autoritatea solicitată.

(2) Taxele pe primele de asigurări prevăzute la alin.(1) lit.h) sunt cele prevăzute de legea națională, cunoscute ca:

a) în Austria: „Versicherungssteuer” și „Feuerschutzsteuer”;

b) în Belgia: „Taxe annuelle sur les contrats d'assurance” și „Jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten”;

c) în Germania: „Versicherungssteuer” și „Feuerschutzsteuer”;

d) în Danemarca: „Afgift af lysfartøjsforsikringer”, „Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.” și „Stempelafgift af forsikringspræmier”;

e) în Spania: „Impuesto sobre la prima de seguros”;

f) în Grecia: „Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε)” și „Τέλη Χαρτοσήμου”;

g) în Franța: „Taxe sur les conventions d'assurances”;

h) în Finlanda: „Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier” și „Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift”;

i) în Italia: „Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 n° 1216”;

j) în Irlanda: „Levy on insurance premiums”;

k) în Luxemburg: „Impôt sur les assurances” și “Impôt dans l'interêt du service d'incendie”;

l) în Țările de Jos: „Assurantiebelasting”;

m) în Portugalia: „Imposto de selo sobre os prémios de seguros”;

n) în Suedia: nici unul;

o) în Regatul Unit: „insurance premium tax (IPT)”

p) în Malta: „Taxxa fuq Dokumenti u Trasferimenti”;

q) în Slovenia: „davek od prometa zavarovalnih poslov” și “požarna taksa”.

Art.174³

Autoritatea competentă din România

(1) Autoritățile competente din România pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol sunt:

a) pentru creanțele prevăzute la art.174² alin.(1) lit.a), e), f) și h), Agenția Națională de Administrare Fiscală;

b) pentru creanțele prevăzute la art.174² alin.(1) lit.b), Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură;

c) pentru creanțele prevăzute la art.174² alin.(1) lit.c) – f) care se datorează în cadrul operațiunilor vamale, Autoritatea Națională a Vămile;

d) pentru creanțele prevăzute la art.174² alin.(1) lit.g), Agenția Națională de Administrare Fiscală și autoritățile administrației publice locale, după caz;

(2) Autoritățile prevăzute la alin.(1) sunt competente și pentru recuperarea dobânzilor, majorărilor de întârziere, penalităților și amenzilor administrative, precum și cheltuielilor prevăzute la art.174² alin.(1) lit.i), aferente creanțelor principale pentru a căror recuperare sunt competente.

Secțiunea a 2-a

Asistența pentru recuperarea în România a creanțelor stabilite prin titluri de creanță emise într-un alt stat membru

Art.174⁴

Furnizarea de informații

(1) Autoritățile competente prevăzute la art.174³ vor furniza, la cererea autorității competente dintr-un alt stat membru, denumit în prezenta secțiune autoritate solicitantă, toate informațiile utile pentru recuperarea unei creanțe, cu excepția cazului în care:

a) informația nu poate fi furnizată potrivit dispozițiilor prezentului cod;

b) informația constituie secret comercial, industrial sau profesional;

c) furnizarea informației ar aduce atingere securității sau ordinii publice din România.

(2) Autoritatea competentă din România confirmă în scris primirea cererii de informații, de îndată sau, în cazuri justificate, în termen de cel mult 7 zile de la data primirii.

(3) Pentru a obține informațiile solicitate, autoritatea competentă din România exercită atribuțiile prevăzute de lege, ca și în cazul recuperării unor creanțe similare stabilite în România. Prevederile prezentului cod cu privire la furnizarea de informații se aplică în mod corespunzător.

(4) Autoritatea competentă prevăzută la art.174³ va informa autoritatea solicitantă în legătură cu motivele care o împiedică să furnizeze informațiile solicitate, de îndată sau în cel mult 3 luni de la data confirmării de primire a cererii.

(5) În cazul în care consideră necesar, autoritatea competentă din România poate solicita autorității solicitante furnizarea de informații suplimentare necesare soluționării cererii.

(6) Autoritatea competentă din România transmite autorității solicitante informațiile pe măsură ce sunt obținute, iar în cazul în care nu au fost obținute va informa autoritatea solicitantă cu privire la aceasta și motivele care au determinat această situație.

(7) În termen de 6 luni de la confirmarea de primire a cererii de furnizare de informații, dacă cererea nu a fost soluționată, autoritatea competentă din România informează autoritatea solicitantă asupra rezultatului cercetărilor efectuate pentru obținerea informațiilor cerute.

(8) Dacă autoritatea solicitantă cere, în scris, în termen de două luni de la primirea informării prevăzute la alin.(7), ca cercetările să fie continuate, autoritatea competentă din România soluționează cererea conform prevederilor aplicabile cererii inițiale.

Art.174⁵

Comunicarea actelor emise în statul membru în care se află autoritatea solicitantă

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea competentă din România comunică destinatarului toate actele și deciziile, inclusiv judiciare, privind o creanță sau recuperarea acesteia, emise în statul membru în care se află sediul autorității solicitante. Prevederile art.174⁴ alin.(2) se aplică în mod corespunzător.

(2) Autoritatea prevăzută la art.174³ va comunica actele astfel cum acestea au fost emise fără a pune în cauză valabilitatea acestora.

(3) Imediat după primirea cererii de comunicare, autoritatea prevăzută la art.174³ ia toate măsurile necesare pentru realizarea comunicării. Dispozițiile privind comunicarea actelor administrative din prezentul cod se aplică în mod corespunzător. Dacă ii sunt necesare, autoritatea competentă din România poate solicita informații suplimentare, fără a periclita data limită de comunicare indicată în cererea autorității solicitante.

(4) Imediat după efectuarea comunicării, autoritatea competentă din România informează autoritatea solicitantă despre aceasta și despre data la care au fost comunicate actele destinatarului, prin certificarea corespunzătoare pe verso-ul celui de-al doilea exemplar al cererii de comunicare și transmiterea acestuia către autoritatea solicitantă.

Art.174⁶

Recuperarea creanței și aplicarea măsurilor asigurătorii

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea competentă din România procedează, potrivit dispozițiilor privind executarea creanțelor fiscale din prezentul cod, la recuperarea creanțelor care fac obiectul titlului executoriu transmis de autoritatea solicitantă, precum și la ducerea la îndeplinire, după caz, a măsurilor asigurătorii.

(2) Autoritatea competentă din România va confirma în scris primirea cererii, în condițiile art.174⁴ alin.(2), putând solicita autorității solicitante completarea cererii în cazul în care nu sunt menționate informațiile și elementele prevăzute de art.174¹⁴.

(3) În aplicarea prevederilor alin.(1), orice creanță care face obiectul unei cereri de recuperare este considerată ca fiind o creanță fiscală în sensul prezentului cod, cu excepția situațiilor în care sunt aplicabile dispozițiile art.174²⁰. Sumele recuperate vor intra la distribuire împreună cu creanțele fiscale, dispozițiile art.167 și 168 aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Dacă este cazul, autoritatea competentă din România va reține suma solicitată a fi recuperată din sumele cuvenite debitorului cu titlu de restituiri sau rambursări, după efectuarea compensării în condițiile art.112. Eventualele diferențe urmează să fie restituite debitorului, sau să fie recuperate de la acesta și transferate autorității solicitante, după caz.

Art.174⁷

Titlul executoriu

(1) Titlul transmis de autoritatea solicitantă anexat la cererea de recuperare reprezintă titlu executoriu în conformitate cu dispozițiile art.137 alin.(2). În condițiile în care titlul executoriu anexat la cererea de recuperare nu conține elementele unui titlu executoriu necesar pentru recuperarea, potrivit prezentului cod, a creanțelor fiscale, autoritatea competentă din România va aplica în mod corespunzător prevederile art.137 alin.(1).

(2) În termen de trei luni de la data primirii cererii, autoritatea prevăzută la art.174³ va finaliza formalitățile de emitere și transmitere a titlului executoriu. În cazul depășirii termenului de trei luni, autoritatea competentă din România informează autoritatea solicitantă asupra motivelor care au determinat depășirea, în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termen de șapte zile de la expirarea celor trei luni.

(3) Recuperarea creanței se face în moneda națională a României. Întregul quantum al creanței recuperate se transferă, în moneda națională a României, autorității solicitante în luna următoare datei la care s-a realizat recuperarea.

(4) Pentru creanța înscrisă în titlul executoriu, debitorul datorează majorări de întârziere, începând cu ziua următoare datei comunicării titlului executoriu către debitor și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile prezentului cod privind stabilirea și calculul majorărilor de întârziere sunt aplicabile în mod corespunzător. Majorările de întârziere recuperate de autoritatea competentă din România se transferă autorității solicitante, în condițiile alin.(3).

(5) Autoritatea prevăzută la art.174³ informează în cel mai scurt timp autoritatea solicitantă despre cursul dat cererii de recuperare, astfel:

a) în cazul în care, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte, nu este posibilă recuperarea integrală sau parțială a creanței sau ducerea la îndeplinire a unor măsuri asigurătorii în termene rezonabile, autoritatea competentă din România informează autoritatea solicitantă, indicând motivele care au determinat această situație.

b) cel târziu la expirarea fiecărei perioade de șase luni de la data confirmării de primire a cererii, autoritatea prevăzută la art.174³ informează autoritatea solicitantă asupra situației sau rezultatului procedurii de recuperare sau de ducere la îndeplinire a unor măsuri asigurătorii.

Art.174⁸

Modificarea ulterioară a creanței

(1) În situația în care autoritatea competentă din România este informată de autoritatea solicitantă asupra modificării în minus a cuantumului creanței a cărei recuperare s-a solicitat, aceasta va continua acțiunea pe care a întreprins-o pentru recuperare sau pentru ducerea la îndeplinire a unor măsuri asigurătorii, cu limitarea acțiunii la suma rămasă de recuperat. Dacă, în momentul în care este informată asupra reducerii valorii creanței, autoritatea din România a recuperat deja o sumă care depășește valoarea rămasă de perceput, fără să fi inițiat procedura de transfer către autoritatea solicitantă, autoritatea competentă prevăzută la art.174³ restituie suma percepută în plus persoanei îndreptățite, potrivit legii.

(2) Dacă autoritatea solicitantă informează asupra modificării în plus a cuantumului creanței, prin transmiterea unei cereri suplimentare de recuperare sau de ducere la îndeplinire a unor măsuri asigurătorii, autoritatea competentă din România va soluționa cererea suplimentară, în măsura în care este posibil, împreună cu cererea inițială. În situația în care, ținând seama de stadiul de realizare a procedurii în curs, cererea suplimentară nu poate fi conexată cu cererea inițială, autoritatea competentă din România va da curs cererii suplimentare numai dacă aceasta are ca obiect o creanță în valoare egală sau mai mare decât valoarea prevăzută la art.174²⁵.

Art.174⁹

Posibilitatea de a refuza acordarea asistenței

(1) Autoritatea competentă din România nu este obligată:

a) să acorde asistență la recuperare, ori de câte ori executarea silită ar implica venituri și bunuri care, potrivit reglementărilor legale în vigoare, sunt exceptate de la executare silită;

b) să acorde asistență prevăzută în articolele 174⁴ – 174⁸, în cazul în care cererea inițială formulată pentru furnizare de informații, pentru comunicare sau pentru recuperare vizează creanțe pentru care perioada dintre momentul în care titlul executoriu care permite recuperarea este emis în conformitate cu dispozițiile legale, reglementările sau practicile administrative în vigoare în statul membru în care își are sediul autoritatea solicitantă și data cererii depășește cinci ani. Cu toate acestea, în cazul în care creanța sau titlul fac obiectul unei contestații, termenul începe să curgă din momentul în care statul solicitant stabilește că acestea nu mai pot fi contestate.

(2) Autoritatea competentă din România informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele refuzului de a nu acorda asistență. Refuzul motivat este de asemenea comunicat Comisiei Europene.

Art.174¹⁰

Confidențialitatea asupra documentelor și informațiilor primite

Documentele și informațiile comunicate autorității competente din România pentru punerea în aplicare a prezentului capitol nu pot fi comunicate de către aceasta decât:

- a) persoanei fizice sau juridice vizate de cererea de asistență;
- b) persoanelor și autorităților însărcinate cu recuperarea creanțelor, numai în scopul recuperării;
- c) autorităților judiciare sesizate în legătură cu cazurile referitoare la recuperarea creanțelor.

Art.174¹¹

Cheltuielile privind asistența

(1) Cheltuielile pentru acordarea, în România, a asistenței privind furnizarea de informații sau comunicarea prevăzute de prezenta secțiune se suportă de autoritatea competentă din România.

(2) Cheltuielile efectuate de autoritatea competentă din România ca urmare a primirii unei cereri de recuperare a creanței sau de măsuri asigurătorii sunt în sarcina debitorului. Dispozițiile art.165 alin.(2) – (5) se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 3-a

Asistența pentru recuperarea într-un stat membru a creanțelor stabilite prin titluri de creanță emise în România

Art.174¹²

Solicitarea de informații

(1) În vederea recuperării într-un alt stat membru a unei creanțe stabilite printr-un titlu de creanță emis în România, autoritățile competente prevăzute la art.174³ vor solicita, în legătură cu o persoană fizică sau juridică dintr-un alt stat membru, orice informații utile pentru recuperarea acestei creanțe, de la autoritatea competentă a statului membru, denumită în prezenta secțiune autoritate solicitată. Solicitarea privește atât debitorul, cât și orice altă persoană din acel stat membru, care este obligată la plata creanței potrivit prezentului cod sau care deține bunuri aparținând debitorului sau persoanei obligate la plată.

(2) În cererea de informații se indică numele, adresa și orice altă informație utilă identificării persoanelor prevăzute la alin.(1), deținută de autoritatea competentă din România, precum și tipul de creanță și valoarea creanței pentru care se formulează cererea.

(3) Cererea de informații va conține, pe lângă elementele prevăzute la alin.(2), semnătura persoanei împuternicite, precum și ștampila autorității emitente.

(4) În măsura în care acest lucru este posibil, cererea va fi transmisă prin mijloace electronice, caz în care nu mai sunt necesare semnătura și ștampila prevăzute la alin.(3). Cu toate acestea în toate cazurile în care cererea se transmite prin mijloace electronice, aceasta va fi redactată obligatoriu și în scris în condițiile prevăzute la alin.(3).

(5) Autoritatea competentă din România poate să retragă în orice moment cererea de informații pe care a transmis-o autorității solicitate. Decizia de retragere se comunică în scris autorității solicitate.

(6) Dacă autoritatea competentă din România a adresat unei alte autorități o cerere de informații similară, va menționa în cererea întocmită în condițiile prezentului articol și numele acestei din urmă autorități.

(7) Ținând seama de informațiile primite de la autoritatea solicitată, autoritatea competentă din România îi poate cere acesteia să continue cercetările. Cererea se face în scris, în termen de două luni de la data comunicării rezultatelor cercetărilor efectuate de autoritatea solicitată.

Art.174¹³

Comunicarea actelor emise în România

(1) În scopul recuperării unei creanțe precum și în scopul comunicării oricărui act emis în România privind o creanță dintre cele prevăzute la art.174², inclusiv a deciziilor judiciare, în legătură cu o persoană fizică sau juridică căreia, potrivit legii, trebuie să i se comunice aceste acte, autoritatea prevăzută la art.174³ va transmite autorității solicitate o cerere de comunicare, însoțită de documentele pentru a căror comunicare se solicită asistență. Cererea și documentele anexate se transmit în dublu exemplar.

(2) Cererea va cuprinde numele, adresa și orice altă informație utilă identificării destinatarului deținută de autoritatea competentă din România, natura și obiectul actului sau deciziei care urmează să fie comunicată și, dacă este cazul, numele și adresa debitorului și creanța menționată în act sau decizie, precum și alte informații utile.

(3) În cerere se va face trimitere la prevederile legale în vigoare privind procedura de contestare a creanței sau de recuperare a acesteia, ori de câte ori actul administrativ comunicat nu conține acest lucru.

(4) Cererea de comunicare va conține, pe lângă elementele prevăzute la alin.(2), semnătura persoanelor împuternicite de autoritatea competentă din România, precum și ștampila acestei autorități.

(5) În situația în care autoritatea solicitată cere autorității competente din România informații suplimentare, aceasta va comunica toate informațiile suplimentare pe care le deține, sau pe care le poate obține potrivit legii.

Art.174¹⁴

Recuperarea creanțelor stabilite în România

(1) Pentru recuperarea într-un alt stat membru a unei creanțe stabilite în România, autoritatea competentă prevăzută la art.174³ adresează autorității solicitate o cerere de recuperare sau de ducere la îndeplinire a unor măsuri asigurătorii, însoțită de un exemplar original sau o copie certificată conformă a titlului care permite executarea, emis în România și, după caz, de exemplarul original sau o copie certificată conformă a altor documente necesare pentru recuperare sau privind instituirea măsurilor asigurătorii.

(2) Autoritatea prevăzută la art.174³ nu poate formula o cerere de recuperare decât dacă:

a) creanța sau titlul executoriu nu sunt contestate în România, cu excepția cazurilor în care se aplică prevederile art.174²⁰;

b) a realizat, potrivit dispozițiilor legale în vigoare în România, procedurile de recuperare în temeiul titlului executoriu, iar măsurile luate nu au condus la plata integrală a creanței.

(3) Cererea de recuperare sau de măsuri asigurătorii indică:

a) numele, adresa și orice alte informații utile pentru identificarea persoanei în cauză și/sau orice terțe persoane care dețin bunurile acesteia;

b) numele, adresa și orice alte informații utile privind autoritatea competentă din România;

c) titlul care permite executarea creanței, emis în România, potrivit legii;

d) natura și cuantumul creanței, cu indicarea separată, a creanței principale, majorărilor de întârziere, dobânzilor și celorlalte penalități, amenzi și cheltuieli datorate, după caz. Cuantumul creanței va fi indicat atât în moneda națională a României, cât și în moneda națională a autorității solicitate, la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil în ziua semnării cererii;

e) data la care titlul a fost comunicat destinatarului de către autoritatea din România și/sau de autoritatea solicitată;

f) data de la care și perioada în cursul căreia este posibilă executarea, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare din România;

g) orice alte informații utile.

(4) Cererea de recuperare sau de măsuri asigurătorii conține, de asemenea, o declarație a autorității competente din România prin care se confirmă îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(2), precum și semnătura persoanelor împuternicite de autoritatea competentă și ștampila acestei autorități.

(5) În situația în care autoritatea solicitată cere autorității competente din România să completeze cererea de recuperare sau de măsuri asigurătorii cu informații suplimentare, aceasta va comunica autorității solicitate imediat ce le obține orice informații utile în legătură cu obiectul cererii de recuperare.

(6) Cererea de recuperare sau de măsuri asigurătorii poate privi oricare dintre persoanele prevăzute la art.174¹² alin.(1).

Art.174¹⁵

Cheltuielile privind asistența

(1) Cheltuielile pentru acordarea asistenței privind furnizarea de informații sau comunicarea prevăzute de prezenta secțiune se suportă de autoritatea solicitată.

(2) Cheltuielile efectuate de autoritatea solicitată ca urmare a primirii unei cereri de recuperare a creanței sau de măsuri asigurătorii transmisă de autoritatea competentă din România sunt în sarcina debitorului, urmând ca autoritatea solicitată să le recupereze de la acesta.

Art.174¹⁶

Imposibilitatea recuperării

În cazul în care nu a fost posibilă recuperarea integrală sau parțială a creanței sau de ducere la îndeplinire a unor măsuri asigurătorii, ținând seama de informațiile comunicate de autoritatea solicitată, autoritatea competentă din România îi poate cere acesteia să redeschidă procedura de recuperare sau de ducere la îndeplinire a unor măsuri asigurătorii. Cererea se face în scris, în termen de două luni de la primirea comunicării privind rezultatul procedurii.

Art.174¹⁷

Modificarea sau stingerea creanței

(1) În cazul în care valoarea creanței care face obiectul cererii de recuperare sau de măsuri asigurătorii a fost modificată, autoritatea competentă din România informează de îndată autoritatea solicitată, în scris, și dacă este necesar, emite și comunică un nou titlu executoriu.

(2) În situația în care valoarea creanței se modifică în plus, autoritatea competentă din România va adresa, în cel mai scurt timp posibil autorității solicitate o cerere suplimentară de recuperare sau de măsuri asigurătorii. Dispozițiile art.174¹⁴ alin.(3) lit.d) sunt aplicabile.

(3) Dacă cererea de recuperare sau de măsuri asigurătorii rămâne fără obiect ca urmare a încasării creanței, a anulării ei sau din orice alt motiv, autoritatea competentă din România va informa de îndată autoritatea solicitată cu privire la aceasta, în scris, pentru ca aceasta din urmă să înceteze acțiunea întreprinsă.

Art.174¹⁸

Limba utilizată în procedura de asistență

Cererile de asistență întocmite în temeiul prezentei secțiuni, inclusiv titlul executoriu și celelalte documente anexate, vor fi însoțite de traducerea în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care se află autoritatea solicitată, sau într-o altă limbă convenită cu autoritatea solicitată.

Art.174¹⁹

Formularistica

Modelul cererilor întocmite de autoritățile competente din România, în condițiile prezentei secțiuni, se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Secțiunea a 4-a

Dispoziții finale

Art.174²⁰

Contestarea creanței sau a titlului executoriu

(1) Dacă, în cursul procedurii de recuperare, creanța sau titlul care permite recuperarea sa, emise în statul membru în care se află sediul autorității solicitante, sunt contestate de o persoană interesată, acesta depune contestația la instanța sau autoritatea competentă pentru soluționarea contestațiilor din statul membru în care se află sediul autorității solicitante, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în statul respectiv. Autoritatea solicitantă notifică de îndată autorității solicitate această acțiune. Persoana interesată poate, de asemenea, să notifice această acțiune autorității solicitate.

(2) De îndată ce autoritatea solicitată primește notificarea prevăzută la alin.(1), fie din partea autorității solicitante, fie din partea persoanei interesate, ea suspendă procedura de executare și așteaptă decizia instanței sau autorității competente pentru soluționarea contestației, cu excepția cazurilor în care autoritatea solicitantă formulează o cerere contrară, în condițiile alin.(3). În cazul în care consideră necesar acest lucru, autoritatea solicitată poate dispune măsuri asiguratorii pentru a garanta recuperarea, în măsura în care dispozițiile legale sau reglementările în vigoare în statul membru în care se află sediul său permit acest lucru pentru creanțe similare.

(3) În conformitate cu dispozițiile legale, reglementările și practicile administrative în vigoare în statul membru în care își are sediul, autoritatea solicitantă poate cere autorității solicitate să recupereze o creanță contestată, în măsura în care dispozițiile legale, reglementările și practicile administrative în vigoare în statul membru în care își are sediul autoritatea solicitată permit acest lucru; dacă acest lucru nu este permis, autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în cel mai scurt timp și în orice caz în termen de o lună de la primirea cererii de recuperare a unei creanțe contestate. Dacă rezultatul contestației este favorabil persoanei interesate, autoritatea solicitantă trebuie să ramburseze orice sumă recuperată, precum și să plătească orice compensație datorată, în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru în care își are sediul autoritatea solicitată.

(4) În cazul în care contestația se referă la măsurile de executare luate în statul membru în care se află sediul autorității solicitate, contestația este depusă în fața instanței sau a autorității competente pentru soluționarea contestațiilor din statul membru respectiv, în conformitate cu dispozițiile legale și reglementările din acest stat.

(5) În cazul în care autoritatea competentă la care a fost depusă contestația, în conformitate cu alin.(1), este un tribunal judiciar sau administrativ, decizia acestuia, dacă este favorabilă autorității solicitante și dacă permite recuperarea creanței în statul membru în care se află sediul autorității solicitante, constituie titlu executoriu, iar recuperarea creanței la care se referă cererea de asistență se efectuează pe baza acestei decizii.

Art.174²¹

Prescripția dreptului de a cere executarea silită

(1) Prescripția dreptului de a cere executarea silită operează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitante.

(2) Actele de recuperare efectuate de autoritatea solicitată în conformitate cu cererea de asistență, care, dacă ar fi fost efectuate de autoritatea solicitantă ar fi avut drept efect suspendarea sau întreruperea termenului de prescripției în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în statul membru în care se află sediul autorității solicitante, sunt considerate, în ceea ce privește acest efect, ca fiind realizate în statul membru respectiv.

Art.174²²

Rambursarea cheltuielilor de recuperare

Autoritatea solicitată va cere autorității solicitante rambursarea cheltuielilor de recuperare în următoarele situații:

a) în situația în care autoritatea solicitată a efectuat acțiuni recunoscute ca fiind nejustificate din punctul de vedere al realității creanței sau a valabilității titlului emis de autoritatea solicitantă;

b) atunci când statul membru în care își are sediul autoritatea solicitată convine cu statul membru în care își are sediul autoritatea solicitantă asupra unor modalități specifice de rambursare în cazul în care recuperarea creanței pune probleme deosebite, implică cheltuieli foarte mari sau se înscrie în cadrul luptei împotriva crimei organizate. În această situație, autoritatea solicitată formulează o cerere motivată și anexează o estimare detaliată a costurilor cerute a fi rambursate de autoritatea solicitantă. Aceasta confirmă în scris primirea cererii de rambursare în cel mai scurt timp și în orice caz în termen de 7 zile de la primire. În termen de 2 luni de la data confirmării de primire a cererii, autoritatea solicitantă anunță autoritatea solicitată dacă și în ce măsură acceptă modalitățile de rambursare propuse. În cazul în care autoritatea solicitată și autoritatea solicitantă nu ajung la un acord autoritatea solicitată va continua procedurile de recuperare prevăzute de legislația în vigoare în statul membru în care aceasta din urmă își are sediul.

Art.174²³

Transmiterea informațiilor pe cale electronică

(1) Toate informațiile comunicate în scris potrivit prezentului capitol sunt transmise, în măsura în care este posibil, doar prin mijloace electronice, cu următoarele excepții:

a) cererea de comunicare, precum și actul sau decizia a cărei comunicare este solicitată;

b) cererile de recuperare sau de măsuri asigurătorii și titlul executoriu, ori un alt act, care le însoțește.

(2) În condiții de reciprocitate, se poate conveni transmiterea/primirea pe cale electronică și a actelor prevăzute la alin.(1).

(3) Prin „*transmitere pe cale electronică*” se înțelege transmiterea prin intermediul unor echipamente electronice de prelucrare a datelor, inclusiv compresie digitală, prin cablu, radio, procedee optice sau orice alt procedeu electromagnetic.

(4) Autoritățile competente prevăzute la art.174³, care prelucrează informațiile primite conform prezentului capitol în baze de date electronice și fac schimb de astfel de informații prin mijloace electronice, iau toate măsurile necesare pentru păstrarea confidențialității acestor informații și pentru ca orice transmitere pe cale electronică să fie autorizată în mod corespunzător.

Art.174²⁴

Biroul central și birourile de legătură

(1) În scopul transmiterii și/sau primirii pe cale electronică, în condițiile art.174²³, a informațiilor privind acordarea asistenței potrivit prezentului capitol, se înființează Biroul Central în condițiile prevăzute prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) În scopul aplicării prevederilor prezentului capitol, la nivelul fiecărei autorități competente prevăzute de art.174³, cu excepția autorităților administrației publice locale, se înființează birouri de legătură.

(3) Procedura de realizare a schimbului de informații între autoritățile competente din România se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului administrației și internelor.

Art.174²⁵

Condiții de admitere a cererii de asistență

Cererea de asistență poate viza fie o singură creanță, fie mai multe creanțe, cu condiția ca acestea să fie în sarcina aceleași persoane. Nu se poate formula o cerere de asistență dacă valoarea totală a creanței sau creanțelor este mai mică decât echivalentul în lei a 1.500 euro, la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României din ziua semnării cererii de recuperare.

Art.174²⁶

Instrucțiuni de aplicare

În aplicarea prezentului capitol, ministrul finanțelor publice emite instrucțiuni în condițiile legii.”

37. După alineatul (3) al articolului 184 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

38. Alineatul (2) al articolului 185 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei (RON).”

39. La articolul 189 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) neducerea la îndeplinire a măsurilor stabilite potrivit art.77 alin.(2) și art.103 alin.(9);”

40. După alineatul (3) al articolului 189 se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul asocierilor și altor entități fără personalitate juridică, contravențiile prevăzute la alin.(1) se sancționează cu amenda prevăzută pentru persoanele fizice.”

41. Alineatul (2) al articolului 191 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art.189 și 190 se aplică persoanelor fizice sau persoanelor juridice care au calitatea de subiect în raportul juridic fiscal. În cazul asocierilor și altor entități fără personalitate juridică, sancțiunile se aplică reprezentanților acestora.”

42. Alineatele (4) – (9) ale articolului 195 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Ministerul Finanțelor Publice și unitățile administrativ-teritoriale constituie lunar fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din aparatul propriu al Ministerului Finanțelor Publice și al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și din unitățile subordonate, respectiv compartimentelor de specialitate cu atribuții în administrarea creanțelor fiscale locale, după caz, prin reținerea unei cote de 15% din:

a) sumele reprezentând valoarea creanțelor fiscale stinse prin executare silită potrivit prevederilor prezentului cod;

b) sumele încasate în cadrul procedurii insolvenței;

c) sumele reprezentând impozite, taxe și contribuții stabilite suplimentar ca urmare a inspecției fiscale, stinse prin încasare sau compensare;

d) sumele reprezentând obligații fiscale accesorii stabilite de organele fiscale, stinse prin încasare sau compensare;

e) sumele reprezentând valoarea amenzilor stinse prin încasare sau compensare;

f) sumele reprezentând valoarea bunurilor confiscate și valorificate.

(5) Agenția Națională de Administrare Fiscală poate reține, în condițiile legii, o cota de 75% din tarifele încasate în condițiile art.42 alin.(9), pentru constituirea unui fond de stimulare a personalului din aparatul propriu și al unităților subordonate.

(6) Aprobarea stimulentei în cazul unităților administrativ-teritoriale se face de către ordonatorul de credite, la propunerea conducătorului compartimentului de specialitate.

(7) Sistemul de acordare a stimulentei pentru personalul din aparatul propriu al Ministerului Finanțelor Publice și al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și din unitățile subordonate, va fi stabilit similar sistemului de salarizare pentru personalul bugetar și va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice. Până la data aprobării ordinului, reglementările privind distribuirea fondului de stimulente rămân aplicabile.

(8) Plata stimulentei aprobate se face în cursul lunii curente pentru luna precedentă.

(9) Sumele rămase neutilizate la sfârșitul lunii, respectiv al anului, din fondul de stimulare constituit în condițiile alineatelor precedente se reportează lunar și anual, urmând să fie utilizate în același scop.”

Art.II – Alineatul (3) al articolului 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1074 din 29 noiembrie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Calculul și plata contribuției individuale de asigurări sociale se efectuează lunar, de către plătitorii prevăzuți la art.36 alin.(3).”

Art.III – Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, cu următoarele excepții:

a) dispozițiile art.174¹⁹ și 174²⁴ din pct.36 al art.I, care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României;

b) pct.2 – 4, 9, 12 și pct.36, cu excepțiile prevăzute la lit.a), ale art.I, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art.IV – (1) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă dispozițiile art.261 alin.(3) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.372 din 28 aprilie 2006.

(2) Pe data de 1 ianuarie 2007 se abrogă:

a) dispozițiile articolului 70 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

b) dispozițiile art.9 alin.(2) și ale art.12 alin.(2) din Legea nr.359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.839 din 13 septembrie 2004.

Art.V – Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.863 din 26 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe, dându-se textelor o nouă numerotare.

*Articolul I pct.36 din prezenta ordonanță transpune **Directiva Consiliului 76/308/CEE** privind asistența mutuală în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr.L073 din 19 martie 1976, amendată prin: Directiva Consiliului 79/1071/CEE și Directiva Consiliului 2001/44/CE.*

*Articolul I pct.36 din prezenta ordonanță transpune și **Directiva Comisiei 2002/94/CE** de stabilire a normelor de aplicare a anumitor dispoziții din Directiva Consiliului 76/308/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr.L337 din 13 decembrie 2002, cu excepția Anexelor I – IV care vor fi transpuse prin Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea formularelor utilizate pentru recuperarea creanțelor în sensul Capitolului XIII din Titlul VIII al Codului de procedură fiscală.*

PRIM – MINISTRU

Călin Popescu – Tăriceanu

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice
Sebastian Teodor Gheorghe Vladescu

Ministrul agriculturii,
pădurilor și dezvoltării rurale
Gheorghe Flutur

Ministrul administrației și internelor
Vasile Blaga

Ministrul integrării europene,
Anca Daniela Boagiu

București, 26.07.2006
Nr. 35